

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะปฏิบัติ เรื่อง การเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนบ้านหนองโพน อำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.2 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมืองจากการเลี้ยงเปรียบเทียบกับน้ำหนักไก่ตามสมควร

4.1.3 คะแนนทักษะปฏิบัติ

4.1.4 การเจริญเติบโตของไก่พันธุ์พื้นเมือง

4.1.5 ผลการดำเนินงานเลี้ยงไก่ในเชิงคุ้มทุน

4.2 การอภิปรายผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ ได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ของกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน ซึ่งเท่ากับ 32.00 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังเสนอไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	ค่าสถิติของคะแนน					
	n	80 % ของ คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t-value	P-value
คะแนนทดสอบหลังเรียน	30	32.00	34.30	2.938	4.29*	0.00

*P < 0.01

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 34.30 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเท่ากับ 32.00 จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติทดสอบค่าที (t-test) ค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 4.29 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่ในตารางพบว่า $P < 0.01$

4.1.2 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมืองจากการเลี้ยง เปรียบเทียบกับน้ำหนักไก่ตามสมการ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของน้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมืองจากการเลี้ยง กับน้ำหนักไก่ตามสมการ $Y = 10.48x$ เมื่อ Y แทน น้ำหนักไก่เป็นกรัม x แทน อายุของไก่เป็นวัน เมื่อไก่อายุ 90 วันจะได้น้ำหนักตามสมการ เท่ากับ 943.20 กรัม/ตัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมืองจากการเลี้ยง เปรียบเทียบกับน้ำหนักไก่ตามสมการ

รายการ	ค่าสถิติของน้ำหนักไก่					
	n จำนวนไก่ (ตัว)	น้ำ หนัก ไก่ตาม สมการ	$\bar{x}$	S.D.	t-value	P-value
น้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมือง จากการเลี้ยง (กรัม)	60	943.20	1,321.66	68.909	42.54*	0.00

*p < 0.01

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมืองจากการเลี้ยง เท่ากับ 1,321.66 กรัม/ตัว สูงกว่าน้ำหนักไก่ตามสมการเมื่อมีอายุ 90 วัน ซึ่งเท่ากับ 943.20 กรัม/ตัว เมื่อทดสอบค่าทางสถิติค่าที่ (t-test) ค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 42.54 เปรียบเทียบกับค่าที่ในตารางพบว่า $P < 0.01$

4.1.3 คะแนนทักษะปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกคะแนนทักษะปฏิบัติของนักเรียน จากการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน ซึ่งครอบคลุมถึงผลการปฏิบัติงานด้านกระบวนการ (Process) และผลการปฏิบัติงานด้านผลงานที่ได้จากการปฏิบัติ (Products) โดยใช้แบบวัดทักษะปฏิบัติ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าแบบตัวเลข (Numerical rating scales) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าสถิติคะแนนแบบวัดทักษะปฏิบัติ

ทักษะปฏิบัติ	ค่าสถิติของคะแนนทักษะปฏิบัติ			
	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลความ
1. การสร้างและเตรียมโรงเรือน	30	4.07	0.40	ระดับมาก
2. การป้องกันโรคเบื้องต้น	30	3.39	0.18	ระดับปานกลาง
3. การให้วัคซีนป้องกันโรค	30	3.72	0.26	ระดับมาก
4. การกกลูกไก่	30	3.61	0.16	ระดับมาก
5. การเลี้ยงลูกไก่	30	2.86	1.25	ระดับปานกลาง
6. การเลี้ยงไก่รุ่นหรือไก่กระตัง	30	2.78	0.29	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทักษะปฏิบัติระดับมาก ได้แก่ การสร้างและเตรียมโรงเรือน, การกกลูกไก่ และการให้วัคซีนป้องกันโรค ส่วนการป้องกันโรคเบื้องต้น, การเลี้ยงลูกไก่ และการเลี้ยงไก่รุ่นหรือไก่กระตัง พบว่านักเรียนมีทักษะปฏิบัติระดับปานกลาง จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะปฏิบัติ พบว่านักเรียนมีทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

4.1.4 การเจริญเติบโตของไก่พันธุ์พื้นเมือง

ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกน้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมืองจากการเลี้ยงของนักเรียน เพื่อศึกษาว่าไก่มีอัตราการเจริญเติบโตเป็นไปตามสมการ $Y = 10.48X$ หรือไม่ เมื่อ Y หมายถึง น้ำหนักไก่เป็นกรัม และ X หมายถึง อายุไก่เป็นวัน ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การเจริญเติบโตของไก่พันธุ์พื้นเมือง

อายุไก่ (วัน)	น้ำหนักไก่พันธุ์พื้นเมือง (กรัม/ตัว)	
	น้ำหนักไก่ตามสมการ	น้ำหนักไก่ที่นักเรียนเลี้ยง
3	31.44	38.75
14	146.72	124.17
28	293.44	258.33
42	440.16	446.67
56	586.88	713.33
70	733.60	1,013.33
84	880.32	1,215.00
90	943.20	1,321.67

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูลน้ำหนักไก่ที่ได้จากการเลี้ยงของนักเรียน กับน้ำหนักไก่ตามสมการ พบว่าไก่ที่นักเรียนเลี้ยงเมื่ออายุ 14-28 วัน จะมีน้ำหนักต่ำกว่าน้ำหนักตามสมการ จนกระทั่งไก่ที่นักเรียนเลี้ยงมีอายุเพิ่มขึ้น น้ำหนักจะค่อย ๆ สูงขึ้นเท่ากับน้ำหนักตามสมการ และน้ำหนักของไก่จะสูงกว่าน้ำหนักตามสมการ เมื่อไ้อมีอายุตั้งแต่ 42-90 วัน

4.1.5 ผลการดำเนินงานเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมืองในเชิงคัมภีร์

ผู้วิจัยได้บันทึกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมือง เพื่อนำผลจากการบันทึกข้อมูลมาวิเคราะห์หาต้นทุนการเลี้ยงไก่ และสรุปผลการดำเนินงานเลี้ยงไก่ในเชิงคัมภีร์โดยการเปรียบเทียบรายได้ออกจากการขายไก่กับต้นทุนในการดำเนินงานเลี้ยงไก่ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการดำเนินงานเลี้ยงไก่พื้นเมืองในเชิงคุ้มทุน

รายการ	จำนวน	เงินสด (บาท)	ไม่เป็นเงินสด(บาท)	รวมเงิน (บาท)
<u>ต้นทุนผันแปร</u> 1.ค่าแรงงาน				
1.1ให้น้ำและอาหาร วันละ 15 นาที	23 ชม.	-	230.00	230.00
1.2ให้ยาป้องกันโรค ครั้งละ 1 ชม.	5 ชม.	-	50.00	50.00
1.3ทำความสะอาด วันละ 10 นาที	15 ชม.	-	150.00	150.00
2. ค่าวัสดุ				
2.1พันธุ์ไก่, อุปกรณ์, ยาป้องกันโรค		610.00	-	610.00
2.2ค่าอาหารไก่	10 กก.	2,300.00	-	2,300.00
3. ค่าใช้จ่ายอื่น				
3.1ค่าไฟฟ้าและซ่อมอุปกรณ์	3 เดือน	-	50.00	50.00
3.2 ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	3 เดือน	-	102.00	102.00
<u>ต้นทุนคงที่</u> 1.ค่าซ่อมโรงเรือน	3 เดือน	-	10.00	10.00
2.ค่าเสื่อมราคาโรงเรือน	3 เดือน	-	116.00	116.00
3.ค่าเสียโอกาสโรงเรือน	3 เดือน	-	67.00	67.00
รวมต้นทุนจากการเลี้ยงไก่	-	2,910.00	775.00	3,685.00
รายได้จากการขายไก่จำนวน 60 ตัว	79.30กก.	4,361.50	-	4,361.50

จากตารางที่ 10 จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองจำนวน 60 ตัวครั้งนี้ เมื่อดำเนินการเลี้ยงจนไก่มีอายุ 90 วันได้นำหนักไก่รวมทั้งสิ้น 79.30 กิโลกรัม และจากการคำนวณรายได้จากการขายไก่โดยคิดราคาขายตามราคาตลาดท้องถิ่น กิโลกรัมละ 55 บาท จะมีรายได้จากการขายไก่ เป็นเงิน 4,361.50 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุน 3,685.00 บาท จะมีกำไรสุทธิเป็นเงินทั้งสิ้น 676.50 บาท

4.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.30 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน ซึ่งเท่ากับ 32.00 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติทดสอบค่าที (t-test) ค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 4.29 เปรียบเทียบกับค่าที่ในตารางพบว่า $P < 0.01$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้ด้านกระบวนการเรียน และทฤษฎีที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เมธี ปิลันธนานนท์ และนาตยา ภักทรแสงไทย, 2523) กล่าวคือมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้วางแผนการสอน และการกำหนดจุดประสงค์อย่างชัดเจน ในด้านของกิจกรรมการเรียนการสอนก่อนดำเนินการสอนในแต่ละเนื้อหา ได้เน้นจุดประสงค์การเรียน ให้นักเรียนได้ทราบก่อนทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับเทคนิควิธีการของ หลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และสอดคล้องกับแนวความคิดของ Gagne และ Briggs (1974) ที่ได้อธิบายไว้ว่าการแจ้งจุดประสงค์การเรียนให้นักเรียนทราบ จะช่วยให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายในการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้เทคนิคกระบวนการกลุ่ม และมีใบความรู้เป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Roger (1979) ที่ได้อธิบายไว้ว่าการดำเนินการสอนต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered Teaching) โดยครูเป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวก ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ นอกจากเทคนิคการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การวัดประเมินผลนักเรียนในทุกหน่วยของแผนการสอน ยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดกับนักเรียน โดยสอดคล้องกับแนวความคิดของ Biehler (1978) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนว่าต้องกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการ มีการวางแผนบทเรียน วิสัตุหนังสืออ่านประกอบตามลำดับขั้นของเนื้อหาความรู้ มีการเฉลยแบบฝึกหัดเมื่อนักเรียนทำเสร็จ เพราะนักเรียนจะได้รู้ว่าข้อใดถูกข้อใดผิด และผิดเพราะอะไร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Lewin อ้างถึงใน อุลลมันน์ เฟิงสกีตซ์ (2528) ที่ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ทราบความสำเร็จในการเรียน จะมีส่วนช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น ซึ่งการที่ผู้เรียนไม่ทราบผลการเรียน

จะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน นอกจากนั้นการจัดบรรยากาศชั้นเรียนที่แปลกใหม่ยังทำให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนได้อีกทางหนึ่ง ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ซึ่งมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน สามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาของกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2534) จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนสามารถร่วมกระบวนการกลุ่ม และให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นโดยธรรมชาติของเนื้อหา กลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมือง ซึ่งเป็นเนื้อหาในแขนงงานเลือก ที่นักเรียนทุกคนให้ความสนใจในการเรียน เพราะเป็นเนื้อหาที่ต้องดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติควบคู่กันไป ทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรม จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากการวิเคราะห์คะแนนทักษะปฏิบัติ พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติเฉลี่ยอยู่ในระดับที่น่าพอใจมากได้แก่ การสร้างและเตรียมโรงเรือน, การกกลูกไก่ และการให้วัคซีนป้องกันโรค ส่วนการป้องกันโรคเบื้องต้น, การเลี้ยงลูกไก่ และการเลี้ยงไก่รุ่นหรือไก่กระทง พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติเฉลี่ยอยู่ในระดับที่น่าพอใจปานกลาง ผลของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การสร้างและเตรียมโรงเรือน, การกกลูกไก่, และการให้วัคซีนป้องกันโรค เป็นทักษะที่นักเรียนได้ฝึกภาคปฏิบัติ ควบคู่กับภาคทฤษฎี จึงทำให้นักเรียนมีผลการปฏิบัติงานเป็นที่น่าสนใจ ส่วนการป้องกันโรคเบื้องต้น, การเลี้ยงลูกไก่ และการเลี้ยงไก่รุ่นหรือไก่กระทงที่พบว่านักเรียนมีผลการปฏิบัติงานระดับปานกลาง ผู้วิจัยเห็นว่าสืบเนื่องมาจาก ทักษะดังกล่าวเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาสำหรับการปฏิบัติงาน ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญพอสมควรประกอบกับนักเรียนไม่เคยปฏิบัติงานเลี้ยงไก่มาก่อน ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าหากนักเรียนได้ปฏิบัติงานเลี้ยงไก่ครั้งต่อไป จะสามารถปฏิบัติงานเลี้ยงไก่ได้เป็นอย่างดี

จากข้อมูลการเจริญเติบโตของไก่พันธุ์พื้นเมือง พบว่าน้ำหนักไก่ที่ได้จากการเลี้ยงเมื่อเปรียบเทียบกับน้ำหนักไก่ตามสมการ $Y = 10.48X$ เมื่อ Y หมายถึง น้ำหนักไก่ และ X หมายถึง อายุของไก่เป็นวัน (สวัสดิ์ ชรรมบุตร และคณะ, 2527) ดังรายละเอียด คือ ไก่เมื่ออายุ 3, 14, 28, 42, 56, 70, 84 และ 90 วัน มีน้ำหนักตามสมการ เท่ากับ 31.44, 146.72, 293.44, 440.16, 586.88, 733.60, 880.32 และ 943.20 กรัม/ตัว ตามลำดับ ส่วนน้ำหนักไก่ที่ได้จากการเลี้ยงครั้งนี้ เท่ากับ 38.75, 124.17,

258.33, 446.67, 713.33, 1,013.33, 1,215.00 และ 1,321.67 กรัม/ตัว ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลครั้งนี้จะเห็นว่า น้ำหนักไก่จากการเลี้ยงระยะ 14 ถึง 28 วัน ต่ำกว่าน้ำหนักตามสมการ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นผลเนื่องมาจากลูกไก่เกิดความเครียด ทำให้อัตราการเจริญเติบโตไม่เป็นไปตามเกณฑ์เพราะลูกไก่จะไม่ค่อยกินอาหาร ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ไก่เกิดอาการเครียด เอก สุจำนงค์ (2530) ได้อธิบายว่าอาจเป็นเพราะการขนย้ายลูกไก่ระยะทางไกล อุณหภูมิภายในโรงเรือนไม่สม่ำเสมอ การรบกวนจากคน และสัตว์ อย่างไรก็ตามเมื่อไก่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้แล้วอัตราการเจริญเติบโตของไก่ก็เพิ่มมากขึ้น สังเกตได้จากน้ำหนักของไก่อายุ 90 วัน เพิ่มขึ้นเป็นไปตามสมการ จนมีน้ำหนักสูงกว่าน้ำหนักตามสมการเมื่อเลี้ยงครบ 90 วัน ซึ่งมีน้ำหนัก เท่ากับ 1,321.66 กรัม/ตัว เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักไก่ที่ได้จากการเลี้ยง กับน้ำหนักไก่ตามสมการ $Y = 10.48X$ ซึ่งเท่ากับ 943.20 กรัม/ตัว ทดสอบค่าสถิติ t-test ค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 42.54 เปรียบเทียบค่าที่ในตารางพบว่า $P < 0.01$ ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีทักษะปฏิบัติการเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมือง สามารถเลี้ยงไก่ได้น้ำหนักโดยเฉลี่ยเมื่ออายุ 90 วัน สอดคล้องกับสมการ $Y = 10.48x$ ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า คงเป็นผลเนื่องมาจากการวางแผนและการจัดการที่ดี มีการจัดการโรงเรือน โดยกำหนดพื้นที่สำหรับการเลี้ยงไก่ครั้งนี้ตารางเมตรละ 6 ตัว สอดคล้องกับ ชำรงศักดิ์ พลบำรุง (2531) ที่ได้อธิบายว่า ประเทศไทยอากาศร้อน พื้นที่ 1 ตารางเมตรไม่ควรเลี้ยงไก่เกิน 12 ตัว นอกจากนั้นมีการป้องกันโรคโดยให้วัคซีนตามตารางการให้วัคซีนของกรมปศุสัตว์ มีการให้อาหารที่มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการของไก่ ส่วนการคัดเลือกพันธุ์ไก่ที่ดีมาเลี้ยง ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ไก่มีอัตราการเจริญเติบโตได้รวดเร็วเช่นกัน (วรรณดา สุจริต, 2526)

จากการคำนวณค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนของการเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมืองในเชิงคุ้มทุน ครั้งนี้รวมเป็นเงิน 3,685 บาท เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับราคาจำหน่ายไก่พันธุ์พื้นเมืองหลังการเลี้ยงไก่จำนวน 60 ตัว ได้น้ำหนัก 79.30 กิโลกรัม และขายตามราคาดตลาดท้องถิ่นราคา กิโลกรัมละ 55 บาท จะมีรายรับเป็นเงิน 4,361.50 บาท ซึ่งจะได้กำไรสุทธิเป็นเงินเท่ากับ 676.50 บาท หรือจะได้กำไรสำหรับการเลี้ยงไก่ครั้งนี้ตัวละประมาณ 11 บาท ผลจากการเปรียบเทียบราคาจำหน่ายไก่พันธุ์พื้นเมืองในเชิงคุ้มทุนครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าต้นทุนในการเลี้ยงไก่อ่อนข้างสูง เป็นเพราะว่าการวิจัยครั้งนี้ มีการวัดทักษะปฏิบัติของนักเรียน การสร้างโรงเรือนจึงต้องแบ่งกรงขนาดเล็กภายในโรงเรือน ตามจำนวนกลุ่มของนักเรียน

เพื่อจะได้มอบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรับผิดชอบไปของตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกต่อการสังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของนักเรียน จึงทำให้ต้นทุนสำหรับการสร้างโรงเรือนและอุปกรณ์สำหรับการเลี้ยงไก่สูงตามไปด้วย อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าราคาจำหน่ายไก่ครั้งนี้จะสูงกว่าค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย แต่ก็ยังถือว่าอยู่เหนือจุดคุ้มทุน (Break-even Point) ที่รายได้จากการขาย เท่ากับต้นทุนในการผลิต ซึ่งหมายความว่าสำหรับการเลี้ยงไก่ครั้งต่อไป หากเพิ่มจำนวนการผลิตหรือเพิ่มจำนวนไก่ที่ไ้จากการเลี้ยงย่อมสูงตามไปด้วย (ระมิด ฟ้าอาเรีย, 2530) จากการคำนวณขนาดของโรงเรือน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ครั้งนี้ สำหรับการเลี้ยงไก่ครั้งต่อไปจะสามารถเพิ่มจำนวนการผลิตหรือเพิ่มจำนวนไก่ได้ประมาณ 200 ตัว หากคิดรายได้สุทธิจากการเลี้ยงเหมือนกับการเลี้ยงไก่ครั้งแรก ซึ่งได้กำไรตัวละประมาณ 11 บาท จะทำให้มีกำไรสำหรับการเลี้ยงไก่จำนวน 200 ตัว เป็นเงินประมาณ 2,200 บาท อย่างไรก็ตามสำหรับการเลี้ยงไก่ครั้งต่อไปไม่ต้องลงทุนในส่วนโรงเรือนและอุปกรณ์อีก ซึ่งหมายความว่า การเลี้ยงไก่ครั้งต่อไปจะมีรายได้สุทธิตกกว่ารายได้จากการเลี้ยงไก่ครั้งแรก ผลจากการคำนวณค่าใช้จ่ายในเชิงคุ้มทุนครั้งนี้ พบว่าการเลี้ยงไก่ครั้งนี้จะมีกำไรสุทธิ ตัวละประมาณ 11 บาท หากดำเนินการเลี้ยงไก่จำนวน 2,000 ตัว ในระยะเวลา 3 เดือน จะมีรายได้สุทธิประมาณ 22,000 บาท หรือจะมีรายได้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ที่ค่อนข้างดี ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่าการเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมืองจะเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพได้อีกทางหนึ่ง ที่สามารถนำไปสู่การมีรายได้ตอบแทนที่ดี

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอน เรื่อง การเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมืองในโรงเรียนประถมศึกษา เพราะนอกจากนักเรียนจะได้รับความรู้ทางด้านทฤษฎี และทักษะปฏิบัติแล้ว ยังสามารถนำความรู้จากการเลี้ยงไก่ ไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตได้ จะเห็นได้จากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีความรู้ด้านทฤษฎี และผลการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกัน ดังค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายด้านคุณภาพ ของการจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ส่วนผลการปฏิบัติงานเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมืองของนักเรียน พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับที่น่าพอใจ สามารถเลี้ยงไก่ได้น้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 1,321.66 กรัม/ตัว สอดคล้องกับสมการการเจริญเติบโตของไก่ $Y = 10.48X$ (สวัสดิ์ ธรรมบุตร และคณะ, 2527)